

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

28 ianuarie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Ursache Petru,

Judecători – Timofți Vladimir, Nicolaev Ghenadie, Gordilă Nicolae, Alerguș Constantin,
a judecat în ședință publică recursul ordinar declarat de către avocatul Chișca Maxim în numele inculpatului Lupanciuc Valentin împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 mai 2013 în cauza penală privindu-l pe

Lupanciuc Valentin Tudor, născut la 30 octombrie 1991, originar și domiciliat în mun. Chișinău, str. Crăsescu 106;

termenul de examinare a cauzei fiind:

- în prima instanță din 28.03.2012 pînă la 28.12.2012;
- în instanța de apel din 26.01.2013 pînă la 16.05.2013;
- în instanța de recurs din 17.09.2013 pînă la 28.01.2014,

Procedura de citare a fost legal executată.

S-au prezentat:

Avocatul Chișca Maxim și inculpatul Lupanciuc Valentin, care și-au susținut recursul declarat, solicitînd admiterea acestuia.

Procurorul Crijanovschi Sergiu și avocatul părților vătămate Gavriiliuc Ion, care au solicitat respingerea recursului declarat de avocatul inculpatului Lupanciuc Valentin.

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție asupra recursului în cauză în baza actelor din dosar,

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău din 28 decembrie 2012, Lupanciuc Valentin a fost achitat de sub învinuirea de săvîrșire a infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. b), d) Cod penal, din motiv că fapta nu a fost comisă de către inculpat și că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

Acțiunea civilă înaintată de către Zagnat Iurie a fost respinsă.

Tot prin aceeași sentință a fost achitat și Dragomir Petru, hotărîrile în privința căruia nu se contestă cu recurs ordinar.

2. De către organul de urmărire penală, Lupanciuc Valentin a fost pus sub învinuire pentru faptul, că în perioada de timp 16 septembrie 2011 – 17 septembrie 2011, avînd scopul sustragerii bunurilor altei persoane, aflîndu-se în biserica „Sf. Proroc Ilie”, unde activa în calitate de dascăl, din casa parohială, dintr-un dulap, pe ascuns a sustras bani în sumă de 1800 lei, cauzîndu-i părții vătămate Zagnat Iurie o daună în proporții considerabile.

Tot el, la 04 septembrie 2011, aproximativ la orele 16⁰⁰, împreună și după o înțelegere prealabilă cu Dragomir Petru, avînd scopul sustragerii bunurilor altor persoane, aflîndu-se în strana bisericii „Sf. Proroc Ilie”, unde Lupanciuc Valentin activa

în calitate de dascăl, iar Dragomir Petru în calitate de paracliser, de pe masă au sustras telefonul mobil de model „Orange 3G FI00”, la prețul de 800 lei, cauzându-i părții vătămate Pahom Dorin o daună în proporții considerabile.

În drept, acțiunile lui Lupanciuc Valentin au fost încadrate în prevederile art. 186 alin. (2) lit. b), d) Cod penal – furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșit de două persoane, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

3. Sentința menționată a fost atacată cu apel de către procuror și de către avocatul Gavriliuc Ion în numele părții vătămate Zagnat Iurie.

3.1. Procurorul în apelul declarat a solicitat casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care Lupanciuc Valentin să fie condamnat în baza art.186 alin. (2) lit. b), d) Cod penal la amendă în mărime de 500 unități convenționale, invocând că achitându-l pe Lupanciuc Valentin Tudor instanța de fond s-a bazat doar pe declarațiile inculpaților, care au negat vinovăția sa în comiterea infracțiunilor incriminate; că argumentele instanței, precum că „...toate probele sunt întemeiate pe presupuneri...” sunt injuste, deoarece acuzarea a prezentat probe ce dovedesc incontestabil vinovăția inculpaților. Potrivit declarațiilor părților vătămate Pahom Dorin și Zagnat Iurii, martorilor Gondiu Alexei, Garaz Veronica, Măgari Domnica și Gnip Elena, precum și probelor din dosar cum ar fi: raportul de testare Poligraf nr.3917 din 17.11.2011 (f.d. 38) a lui Lupanciuc Valentin; procesul-verbal de confruntare din 22.12.2011 între partea vătămată Pahom Dorin și învinuitul Dragomir Petru; procesul-verbal de confruntare din 22.12.2011 între partea vătămată Pahom Dorin și învinuitul Lupanciuc Valentin, se dovedește incontestabil vinovăția inculpaților de comiterea infracțiunilor imputate. A considerat eronată concluzia instanței, precum că inculpatul Lupanciuc Valentin nu a sustras bani în sumă de 1800 lei de la partea vătămată Zagnat Iurie, iar pe episodul de sustragere a telefonului mobil împreună cu Dragomir Petru de la partea vătămată Pahom Dorin nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

3.2. Avocatul Gavriliuc Ion în numele părții vătămate Zagnat Iurie în apelul declarat a solicitat casarea sentinței, rejudicarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Lupanciuc Valentin să fie condamnat în baza art.186 alin. (2) lit. b), d) Cod penal și cu încasarea daunei pricinuite prin infracțiune, invocând că nu a fost dată o apreciere obiectivă probelor din dosar. Instanța din start s-a axat pe poziția că inculpații nu recunosc vina, iar toată analiza probelor a fost efectuată prin acest aspect, astfel pronunțând o sentință ilegală de achitare în privința inculpaților.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 mai 2013 au fost admise apelurile procurorului și a avocatului Gavriliuc Ion în numele părții vătămate Zagnat Iurie, casată sentința Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău din 28 decembrie 2012 și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care Lupanciuc Valentin a fost condamnat în baza art.186 alin. (2) lit. b) d) Cod penal la amendă în mărime de 400 unități convenționale.

S-a dispus încasarea de la Lupanciuc Valentin în beneficiul lui Zagnat Iurie prejudiciul material în mărime de 1800 lei.

4.1. Pentru a pronunța decizia, instanța de apel a reținut, că Lupanciuc Valentin în perioada de timp 16 septembrie 2011 – 17 septembrie 2011, având scopul sustragerii bunurilor altei persoane, aflându-se în biserica „Sf.Proroc Ilie”, mun. Chișinău, unde activa în calitate de dascăl, din casa parohială, dintr-un dulap, pe ascuns a sustras bani în

sumă de 1800 lei, cauzându-i părții vătămate Zagnat Iurie o daună în proporții considerabile.

Tot el, la 04 septembrie 2011, aproximativ la orele 16⁰⁰, împreună și după o înțelegere prealabilă cu Dragomir Petru, avînd scopul sustragerii bunurilor altor persoane, aflîndu-se în strana bisericii „Sf.Proroc Ilie”, unde Lupanciuc Valentin activa în calitate de dascăl, iar Dragomir Petru în calitate de paracliser, de pe masă au sustras telefonul mobil de model „Orange 3G FI00”, la prețul de 800 lei, cauzându-i părții vătămate Pahom Dorin o daună în proporții considerabile.

4.2. Instanța de apel și-a argumentat soluția prin aceea, că atît la urmărirea penală și la cercetarea judecătorească, cît și în instanța de apel, vinovăția inculpatului este demonstrată integral prin probele acumulate legal în cadrul urmării penale, precum și prin cele examinate în instanța de judecată și recercetate și verificate în cadrul instanței de apel.

De asemenea, Colegiul a considerat întemeiat de a admite acțiunea civilă cu încasarea de la Lupanciuc Valentin în beneficiul lui Zagnat Iurie prejudiciul material în sumă de 1800 lei.

5. Decizia nominalizată este atacată cu recurs ordinar de către avocatul Chișca Maxim în numele inculpatului Lupanciuc Valentin, care în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 12) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia, cu menținerea sentinței de achitare a primei instanțe, invocînd că:

- instanța de apel a făcut trimitere la un șir de probe, plagiind rechizitoriul, apelul procurorului și declarațiile părților vătămate, inculpaților depuse în instanța de fond;

- instanța de apel a examinat cauza penală potrivit modului stabilit pentru prima instanță, însă nu a dat nici o apreciere depozițiilor martorului apărării Lupanciuc Tudor, cît și a depozițiilor martorului acuzării, Măgari Domnica, pe cînd recercetarea probelor la rejudecarea cauzei penale în instanța de apel este o procedură obligatorie;

- instanța de apel facînd o plagiere a declarațiilor părții vătămate cît și o interpretare proprie, fără a cerceta și a elimina discrepanța apărută între declarațiile martorului apărării și a părții vătămate Zagnat Iurie, eronat a statuat asupra faptului, precum că prin declarațiile părții vătămate se confirmă vinovăția lui Lupanciuc Valentin;

- acțiunile inculpatului Lupanciuc Valentin, nu realizează latura obiectivă a infracțiunii atribuite, sub aspectul sustragerii, împreună și după o înțelegere prealabilă cu inculpatul Dragomir Petru a telefonului mobil de model „Orange 3G FI00”, bun, care aparține părții vătămate, Pahom Dorin, din perspectiva faptului că legiuitorul, definește în art.41 Cod penal – participația constă în cooperarea cu intenție a două sau mai multe persoane la săvîrșirea unei infracțiuni intenționate. Astfel, se impune obligația prezenței unei legături subiective între participanți, cooperarea materială sau intelectuală, activitatea infracțională îndreptată împotriva aceluiași obiect juridic, condiții a căror existență nu se găsesc în speța dată;

- consideră susceptibilă respingerii învinuirii adusă inculpatului Lupanciuc Valentin, în partea sustragerii împreună și după o înțelegere prealabilă cu Dragomir Petru a telefonului mobil;

- este inadmisibil ca instanța de apel să constate vinovăția inculpatului în baza aceluiași probe care au determinat prima instanță să pronunțe sentința de achitare, fără ca probele puse la baza condamnării să fie cercetate în ședința de judecată în instanța de apel, conform prevederilor ce reglementează cercetarea judecătorească.

6. Verificând argumentele invocate în recursul declarat în raport cu actele cauzei, Colegiul penal lărgit consideră că acesta urmează a fi admis reieșind din următoarele considerente.

Potrivit prevederilor art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de această instanță în cazul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Instanța de recurs verifică, dacă s-au aplicat corect normele legale de către prima instanță și instanța de apel, dacă faptele au fost constatate corect, respectându-se normele de drept material și procesual.

Verificând legalitatea hotărârilor atacate sub acest aspect, Colegiul penal lărgit reține, că la judecarea apelului, instanța de apel a comis o eroare de drept, prin verificarea superficială a legalității și temeiniciei sentinței de achitare și neîntemeiat a ajuns la concluzia de vinovăție a lui Lupanciuc Valentin în comiterea a două episoade de furt, un episod săvârșit de două persoane, cu cauzarea de daune în proporții considerabile, astfel fiind greșit admis apelul procurorului.

În conformitate cu prevederile art. 389 Cod de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate în instanța de judecată.

Potrivit textului sentinței pronunțate în cauză, instanța a concluzionat că învinuirea adusă inculpatului este neîntemeiată, deoarece lipsește suportul probatoriu, care nemijlocit ar dovedi temeinicia săvârșirii a două episoade de furt imputate lui Lupanciuc Valentin.

În acest sens, corect prima instanță a reținut, cu referire la episodul de sustragere a banilor părții vătămate Zagnat Iurie de către Lupanciuc Valentin, că careva probe pertinente și concludente care ar dovedi faptul, că anume Lupanciuc Valentin a sustras banii în sumă de 1800 lei, nu au fost acumulate în cadrul cercetării judecătorești, iar învinuirea nu poate fi bazată pe presupuneri că Lupanciuc Valentin ar fi putut comite sustragerea imputată.

Instanța de apel, pronunțând o nouă hotărâre, și-a bazat concluzia de vinovăție a lui Lupanciuc Valentin tot pe aceleași probe în baza cărora prima instanță l-a achitat pe inculpat. În special, instanța de apel și-a bazat concluzia de condamnare a lui Lupanciuc Valentin pe episodul de sustragere a banilor în sumă de 1800 lei, doar pe raportul de testare Poligraf nr. 3917 din 07.11.2011, în care experții Cucoară A. și Carabețchi I., în răspunsurile lui Lupanciuc Valentin, la întrebările nr. 4, 7, 9 s-au evidențiat modificări semnificative care pot fi interpretate ca indici ai comportamentului simulat al subiectului.

Raportul respectiv însă, nu poate fi acceptat ca probă, deoarece utilizarea poligrafului nu este prevăzută de art. 93 Cod de procedură penală, ca mijloc de probă.

Cu referire la episodul de sustragere a telefonului mobil de la partea vătămată Pahom Dorin, de asemenea corect prima instanță a statuat că acțiunile inculpatului, nu realizează latura obiectivă a infracțiunii atribuite, sub aspectul sustragerii după o înțelegere prealabilă a telefonului mobil de model „Orange 3G F100”.

Descifrările convorbirilor telefonice, procesul-verbal de examinare a obiectului, sunt probe care dovedesc perioada aflării telefonului la ambii inculpați, și anume cartela

SIM cu numărul 069664706, ce aparține inculpatului Dragomir Petru, care s-a aflat în telefonul nominalizat, de pe 05.09.2011 pînă pe 11.09.2011, iar cartela cu SIM numărul 060475337, care aparține fratelui lui Lupanciuc Valentin, care s-a aflat în telefon pe data de 11.09.2011, circumstanță determinativă întru stabilirea faptului, că inculpatul Lupanciuc Valentin nu a participat la presupusa sustragere a telefonului de model „Orange 3G F100”, mai mult ca atît despre faptul dat a aflat de la inculpatul Dragomir Petru, undeva peste patru zile de la fapta de sustagere comisă exclusiv de Dragomir Petru.

Acțiunile lui Lupanciuc Valentin, manifestate prin eliminarea fotografiilor din telefonul nominalizat în scopul de a nu-i lăsa vre-o suspiciune lui Pahom Dorin, că telefonul acestuia a fost sustras de Dragomir Petru, cît și faptul aflării telefonului peste 6 zile din ziua sustragerii la Lupanciuc Valentin, nu formează fapta de sustragere.

Astfel, prima instanță just a considerat că Lupanciuc Valentin urmează a fi achitat pe ambele episoade, deoarece pe episodul de sustragere a banilor în sumă de 1800 lei de la partea vătămată Zagnat Iurie, acesta nu a comis fapta dată, iar pe episodul de sustragere a telefonului mobil de la partea vătămată Pahom Dorin, nu s-a constatat existența faptei infracțiunii în acțiunile inculpatului Lupanciuc Valentin.

Prin urmare, recursul declarat de avocatul Chișca Maxim în numele inculpatului Lupanciuc Valentin este întemeiat și urmează a fi admis, cu casarea parțială a deciziei instanței de apel, deoarece apelul a fost greșit admis, cu menținerea sentinței primei instanțe în privința inculpatului Lupanciuc Valentin.

7. Pentru aceste motive, în conformitate cu art. 434, art. 435 alin.(1) pct. 2) lit. a) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

D E C I D E :

Admite recursul ordinar declarat de către avocatul Chișca Maxim în numele inculpatului Lupanciuc Valentin, casează parțial decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 mai 2013 în privința lui **Lupanciuc Valentin Tudor**, cu menținerea sentinței Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău din 28 decembrie 2012 în privința aceluiași **Lupanciuc Valentin Tudor**.

Decizia este irevocabilă, pronunțată în ședință publică la 18 februarie 2014, ora 09⁵⁰.

Președinte

Ursache Petru

Judecători

Timofti Vladimir

Nicolaev Ghenadie

Gordilă Nicolae

Alerguș Constantin